

РЕШЕНИЕ

№ 3670

гр. София, 07.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 25.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **12059** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е административно, по реда на Раздел I/Първи/ на Глава X/Десета - чл. 145 и следв. / от Административно-процесуалния кодекс/АПК/, във връзка с чл. 118 от КСО.

Образувано е по жалба, подадена от Х. К. А., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес] против Решение № 2153-08-85 от 15.10.2020 г., издадено от директора на ТП на НОИ - К., с което е отхвърлена жалбата й против разпореждане № Ц2140-08-141/28.08.2020г. на ръководител „Пенсионно осигуряване” в ТП на НОИ - К., с което й е било отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като неоснователна.

Жалбодателката Х. К. А. твърди в жалбата си, че постановеното Решение №2153-08-85 от 15.10.2020г. на директора на ТП на НОИ - К. е незаконосъобразно, поради което го оспорва в законно установения срок. Счита за неправилен и незаконосъобразен извода на ръководителя на "ПО" на Териториално поделение на НОИ - К., възприет и от директора на ТП на НОИ - К. в обжалвания административен акт. Моли съда да постанови съдебен акт, с който, да отмени Решение от 15.10.2020г на директора на ТП на НОИ - К., с което е отхвърлена жалбата й срещу Разпореждане № Ц2140-08-141/28.08.2020 г. на ръководителя на "ПО" при ТП на НОИ - К..

В съдебно заседание, редовно призована, жалбодателката Х. К. А., не се явява, не се представлява, депозира писмени бележки.

Ответникът по жалбата – директорът на ТП на НОИ – [населено място], редовно

призован, не се представлява. Депозирана е молба със становище по жалбата от юрк. Д. Я..

Административният съд, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните и въз основа на тях извърши проверка на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, прие за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Съгласно разпоредбата на чл. 118, ал. 1, от КСО, решението на ръководителя на териториалното поделение на НОИ може да се обжалва в 14/четиринадесет/ - дневен срок от получаването му, пред административния съд.

В настоящия случай, оспореното решение е изпратено на жалбоподателката със съпроводително писмо с изх. № Ц1012-08-256/15.10.2020 г./л.15/, като е получено лично от нея на 19.11.2020 г., видно от оформената разписка за получаване на представения по делото екземпляр от това съпроводително писмо. Жалбата е подадена до Административен съд – Кърджали, на 03.12.2020 г., като е регистрирана в деловодството на АС-Кърджали на 07.12.2020 г., т. е. спазен е предвидения в чл. 118, ал. 1 КСО, респ. в чл. 149, ал. 1 от АПК, 14-дневен срок за оспорването на акта. Ето защо съдът счита, че така подадената жалба е допустима - подадена е в срок, в предвидената от закона писмена форма, по установения ред и от лице - надлежна страна, която е адресат на акта, с който се засягат негови законни права и интереси и която, с оглед на гореизложеното, има право и интерес от оспорването.

От фактическа страна, от събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от следното:

Със заявление с вх. № Ц2113-08-643 / 09.07.2020 г. Х. К. А. е поискала да ѝ бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като за целта е представила набор от документи удостоверяващи придобит осигурителен стаж.

Съгласно Опис на осигурителния стаж на Х. К. А., приложен към пенсионното ѝ досие, въз основа на наличните редовни документи, удостоверяващи придобит осигурителния стаж, същия е зачетен от пенсионния орган в ТП на НОИ - К., както следва:

Документ, въз основа на който е зачетен осигурителния стаж	Осигурител	Длъжност	Дата на постъпване	Дата на напускане	Продължителност на осигурителния стаж
Удостоверение обр. УП-30 шх. №361 / 23.11.1992 г.	ТКЗС [населено място]	тютюнопроизводител	01.01.1974 г.	01.01.1976 г.	02 г. 00 м. 00 дни
Акт за раждане № 0456 / 22.02.2019 г.	Майчинство	Майчинство	15.06.1978 г.	15.06.1979 г.	01 г. 00 м. 00 дни
Трудова книжка № 376 от 12.04.1985 г.	Завод О. К.	Шивачка	01.12.1979 г.	25.01.1985 г.	05 г. 01 м. 18 дни
Удостоверение обр. УП-3, изх. № 53 / 24.03.2009 г.	Х. К. АД [населено място]	работник-машинист саяджи	22.04.1985 г.	15.05.1987 г.	02 г. 00 м. 23 дни (02 г. 06 м. 29 дни превърна в

		я			2-ра кат. труд)
Удостоверение обр. УП-30 изх. №361 /23.11.1992 г.	ТКЗС [населено място]	тютюнопро изводител	01.01.1 988 г.	01.01.1 990 г.	02 г. 00 м. 00 дни
Удостоверение обр. УГ1-3 изх. № 10-09-07-24-1 / 08.02.2019 г.	Бюро по труда - К.	безрабо тна	01.04.1 995 г.	01.10.1 995 г.	00 г. 06 м. 00 дни
Удостоверение обр. УП-3 с изх. № 17/06.02.2001 г.	Сутекс О., [населено място]	шивачк а	06.08.1 996 г.	05.02.2 001 г.	04 г. 05 м. 29 дни
Трудова книжка № 376 от 12.04.1985 г.	ЮНАЛ О., [населено място]	чистачк а	06.02.2 001 г.	15.02.2 001 г.	00 г. 00 м. 09 дни
Удостоверение обр. УП-3 изх. № 10-09-07-24-1 / 08.02.2019 Г.	Бюро по труда - К.	безрабо тна	06.03.2 001 г.	01.01.2 002 г.	00 г. 09 м. 25 дни
Служебна бележка № Ц21102-08-403# 1 / 21.08.2020 г.	Самоосигуряващ о се лице	Самоосигур яващо се лице	01.01.2 002 г.	31.12.2 005 г.	04 г. 00 м. 00 дни

С разпореждане №Ц2140-08-141/28.08.2020г. на ръководителят на „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ - К. в полза на Х. К. А. е зачетен осигурителен стаж, както следва:

- 00 г. 00 м. 00 дни - I-ва категория;
- 02 г. 00 м. 23 дни - II-ра категория;
- 19 г. 11 м. 21 дни - III-та категория;

В обжалваното разпореждане изрично е посочено, че не е зачетен осигурителен стаж за период от 28.11.1993 г. до 21.12.1993 г. при осигурителя ЕФ „М. 21“, тъй като същия е отразен в трудовата книжка представена от лицето, но не е бил оформен по реда на чл. 6, ал. 1 от Наредбата за трудовите книжки и трудовия стаж, и тъй като същия не е от значение за правото на пенсия, не е бил и служебно уточняван. Също така е посочено, че времето от 01.01.2006г. до 08.07.2020г. не е зачетен за осигурителен стаж като самоосигуряващо се лице на жалбоподателката, тъй като при извършена проверка по разходите на ДО контролните органи на ТП на НОИ - К. не са установили за посоченият период да са внесени в приход на ДОО дължимите осигурителни вноски.

С разреждане №Ц2140-08-141/28.08.2020г. на ръководител „Пенсионно осигуряване“ в ТП на НОИ - К., издадено на основание чл. 68, ал. 1-2 от КСО, във връзка с чл. 9а, ал. 2 от КСО, на жалбоподателката е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст с мотив, че към датата на заявлението същата има осигурителен стаж от 22 години 6 месеца и 20 дни, при изискуеми се 35 години и 10

месеца. Посочено е също така, че недостигащия осигурителен стаж е повече от 5 години, поради което жалбоподателката не може да се възползва от възможността да закупи недостигащия осигурителен стаж по реда на чл. 9а, ал. 2 от КСО.

Разпореждането е било получено от жалбоподателката Х. А. на 03.09.2020г., видно от приложеното по преписката известие за доставяне /л. 21/.

Против така издаденото Разпореждане №Ц2140-08-141/28.08.2020г. на ръководител "Пенсионно осигуряване" при ТП на НОИ – [населено място] е била подадена в срок жалба от Х. А. до директора на ТП на НОИ – [населено място], с вх.№Ц2140-08-141 от 15.09.20г., в която същата е изложила доводи, че пенсионният орган неправилно е зачел продължителността на осигурителния й стаж. С тази жалба е поискано от директора на ТП на НОИ – К. да отмени обжалваното разпореждане, като незаконосъобразно.

По повод тази жалба е издадено и оспореното Решение №2153-08-85 от 15.10.2020г. на директора на ТП на НОИ – [населено място]/л.16-л.18/, с което е отхвърлено жалбата на Х. А. против Разпореждане №Ц2140-08-141/28.08.2020г., издадено от ръководител "Пенсионно осигуряване" при ТП на НОИ - [населено място], като неоснователно. В мотивите към това решение, административният орган е обсъдил събраните по преписката писмени доказателства и е възпроизвел и анализирал и мотивите към оспореното разпореждане. При така събраните доказателства и предвид чл. 40, ал. 1 и ал. 3 от НПОС, административният орган е приел, че правилно длъжностното лице, на което е възложено ръководството по пенсионното осигуряване в ТП на НОИ - К. е приело, че не са налице предпоставките за зачитане/признаване на стаж по предвидения в закона ред за времето от 01.01.2006 г. до 08.07.2020 г. на жалбоподателката. Пенсионният орган в ТП на НОИ - К. е поискал от началник на отдел „К.“, последния да потвърди данните със служебна бележка по реда на чл. 41, ал. 1 от НПОС. В тази връзка, на основание чл. 108 от КСО контролен органи в ТП на НОИ - К. е извършил проверка по разходите на ДОО на самоосигуряващото се лице Х. К. А., завършила с констативен протокол № КВ-5-08-00800859 / 21.08.2020 г. Видно от констатациите направени от контролния орган при ТП на НОИ - К., Х. К. А. е регистрирана, на основание чл. 1, ал. 1 от Наредбата за общественото осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица, като самоосигуряващо се лице (тютюнопроизводител) с дата на започване на дейност от 01.01.2002 г., с деклариран вид осигуряване за фонд „Пенсии“ и за фонд „Общо заболяване и майчинство“. Считано от 01.03.2005 г., вида на осигуряването е променен само за фонд „Пенсии“. При проверка на данните за внесени осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система на НОИ, е установено, че за периода 01.01.2006г.-08.07.2020г. липсват внесени осигурителни вноски в приход на ДОО за съответния осигурителен риск. Също така е установено, че за процесния период лицето няма подадени данни на основание чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. В резултат на извършената проверка и така установените факти и обстоятелства е прието, че осигурителен стаж на жалбоподателката за времето от 01.01.2006г. до 08.07.2020г. не следва да се зачита.

В тази връзка, директорът на ТП на НОИ – К. е приел за неоснователно твърдението в жалбата, че пенсионният орган не е изяснил всички факти и обстоятелства във връзка със спорния осигурителен стаж. С оглед на тези съображения, директорът на ТП на НОИ – К. е приел, че Разпореждане № 2140-08-141 от 28.08.2020г. на ръководител

"Пенсионно осигуряване" в ТП на НОИ-К. е правилно и законосъобразно, поставено при спазване на материалния закон и на база налични писмени доказателства, поради което същото следва да бъде потвърдено.

При така установената фактическа обстановка и като обсъди поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени доказателства и доводите на страните, Административен съд –София-град направи следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК, при извършване на служебната проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт, съдът следва да провери дали същият е издаден от компетентен орган, в законосъобразна форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона. По отношение компетентността на органа, издал административния акт, предмет на настоящия съдебен контрол, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 98, ал. 1, т. 1 (доп. – ДВ, бр. 99 от 2019 г., в сила от 01.01.2020 г.) от КСО, пенсиите и добавките към тях се отпускат, изменят, осъвременяват, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на Националния осигурителен институт, или други длъжностни лица, определени от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт; разпореждането се издава в срок до 4 месеца от подаването на заявлението или от получаването на необходимите документи и/или данни съгласно предвиденото в наредбата по чл. 106; в случаите на прилагане на международен договор, по който Република България е страна, или на европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност разпореждането се издава в срок до един месец от получаването на всички необходими документи и данни. От това следва, че ръководителят на "Пенсионното осигуряване" към ТП на НОИ - К. е териториално и материално компетентен орган, да издава разпореждания за отпускане, респ. за отказ за отпускане, изменение, осъвременяване, спиране, възобновяване, прекратяване и възстановяване на пенсии. На следващо място, съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "а" от КСО, пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт се подават жалби срещу разпореждания за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, като в същия смисъл, съобразно изричната разпоредба на чл. 117, ал. 3 от КСО, ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им, като с решението ръководителят на териториалното поделение на Националния осигурителен институт решава въпроса по същество или отменя разпореждането и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането. Предвид това съдът приема, че оспореният административният акт е издаден от компетентен орган – директора на ТП на НОИ – К., в рамките на предоставените му по закон правомощия и в рамките на неговата материална и териториална компетентност.

Решението е издадено в посочения едномесечен срок, при спазване изискванията за писмена форма и съдържа всички изискуеми реквизити, съгласно нормата на чл. 59, ал. 2 от АПК, приложима по силата на чл. 117, ал. 5 от КСО, включително с посочени фактически и правни основания за издаването му. В изпълнение на специалната норма

на чл. 117, ал. 5 от КСО, препращаща към общия ред по АПК за издаване на административен акт, административният орган се е произнесъл с решение, след като се е запознал с жалбата срещу разпореждане от вида на посочените в чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "а" от КСО.

Така, всъщност, предмет на спора по същество е материалната законосъобразност на акта.

На жалбоподателката Х. К. А. е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на чл. 68, ал. 1-2 от КСО във връзка с чл. 9а, ал. 2 от КСО, тъй като при направената от пенсионния орган при ТП на НОИ - К. преценка е прието, че лицето има осигурителен 22 години 6 месеца и 20 дни, при изискуеми се 35 години и 10 месеца, като при това положение предвид на това, че недостигащия осигурителен стаж е повече от 5 години за жалбоподателката не е налице възможност да закупи недостигащ стаж по реда на чл. 9а, ал. 2 от КСО.

Според горесцитираната разпоредба на чл. 68, ал. 1 от КСО право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на възраст 60 години и 10 месеца от жените и 63 години и 10 месеца от мъжете и осигурителен стаж 35 години и 2 месеца за жените и 38 години и 2 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година както следва: 1 до 31 декември 2029 г. възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2030 г. - с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст; 2. до 31 декември 2017 г. възрастта за мъжете се увеличава с 2 месеца, а от 1 януари 2018 г. - с по 1 месец за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст.

От 31 декември 2016 г. осигурителния стаж по ал. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на осигурителен стаж 37 години за жените и 40 години за мъжете.

В чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж е предвидено, че осигурителния стаж (НПОС) се установява с данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. На основание чл. 40, ал. 3 от НПОС посочените документи се издават въз основа на изплащате дните ведомост и, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд.

Зачитането на осигурителен стаж и осигурителен доход на самоосигуряващите се лица е уредено в разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от НПОС, според която осигурителния стаж и осигурителния доход на самоосигуряващите се лица, на лицата, работещи без трудово правоотношение, и на управителите, прокуристите и контролърите на търговски дружества и на лицата, посочени в чл. 19 от Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, български граждани на работа в чужбина и морските лица, приета с Постановление № 30 на Министерския съвет от 2000 г., се установява с осигурителни книжки, в които се посочват времето, през което лицата са били осигурени, и доходът, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски. За времето след 31 декември 2006 г. самоосигуряващите се лица могат да установяват осигурителен стаж и осигурителен доход и въз основа на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система/регистри на НОИ. За времето след 1 януари 2016 г. самоосигуряващите се лица установяват осигурителен стаж и осигурителен доход въз основа на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната

система/регистри на НОИ.

Анализът на горепосочените правни норми сочи, че осигурителния стаж се установява с изброените изрично документи, т.е. въведената форма от законодателя в горесцитираните текстове е специална по отношение на доказването и не може да се установи с доказателства извън изброените там. Следва да се отбележи също така, че е предвидена алтернативна възможност на лицата, желаещи да упражнят правото си на придобиване на пенсия за осигурителен стаж и възраст, да предоставят алтернативно един от посочените документи, в който е посочен положен от тях осигурителен стаж при определен работодател. В конкретния случай пред директора на ТП на НОИ - К. жалбоподателката Х. К. А. не е представила надлежни документи, които да установят нещо, различно от приетото в производството по отпускане на пенсия пред ръководител „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ - К..

Писмени доказателства не са представени от жалбоподателката както и в хода на настоящото производство, като от приложените към жалбата документи - писмо от [община] и писмо от главния секретар на ДФ „Земеделия“, категорично може да се приеме, че това не са документи, въз основа на които да бъде зачетен осигурителен стаж.

В хода на административното производство по отпускане на пенсия, развило се пред ръководител „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ-К., са взети предвид всички представени от Х. К. А. и приложени към пенсионната ѝ преписка документи за осигурителен стаж. Продължителността на същия е изчислен на 22 г. 06 м. 20 дни, съобразно изискванията на чл. 104 от КСО. Това само по себе си е самостоятелно основание заявената от лицето пенсия да бъде отказана, предвид липсата на придобит осигурителен стаж от 35 г. и 10 мес., изискуеми за отпускане на лична пенсия при условията на чл. 68, ал. 1-2 от КСО.

Така, с оглед всички изложени по-горе съображения, съдът в настоящия състав намира, че оспореният в настоящото производство административен акт е постановен от материално и териториално компетентен орган, в установената от закона форма и с необходимото съдържание, при спазване на установените административнопроизводствени правила, при правилно приложение на материалния закон, а като такъв се явява и издаден и в съответствие с целите на закона, поради което и не са налице основания за отмяната му.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира подадената жалба от Х. К. А., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес] против Решение № 2153-08-85 от 15.10.2020г., издадено от директора на ТП на НОИ - К., с което е отхвърлена жалбата ѝ против разпореждане № Ц2140-08-141 / 28.08.2020 г. на ръководител на ръководител "Пенсионно осигуряване" в ТП на НОИ – К., с което разпореждане ѝ е било отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, за неоснователна и недоказана, поради което и с решението по настоящото дело, жалбата срещу това решение следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора по настоящото дело, съдът не следва да се произнася по въпроса за деловодните разноски, тъй като такива не са претендирани от ответника по жалбата.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, във връзка с чл. 172, ал. 1 от АПК, Административният съд-С.-град 34 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. К. А., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес] против Решение № 2153-08-85 от 15.10.2020 г., издадено от директора на ТП на НОИ - К., с което е отхвърлена жалбата й против разпореждане № Ц2140-08-141/28.08.2020 г. на ръководител „Пенсионно осигуряване” в ТП на НОИ - К., с което й е било отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като неоснователна.

Препис от решението, на основание чл. 138, ал. 3, във вр. с чл. 137, ал. 1 от АПК, да се изпрати или връчи на страните по делото.

Решението подлежи на обжалване, чрез Административен съд – Кърджали, пред Върховния административен съд, в 14/четирнадесет/ – дневен срок от съобщаването или връчването му на страните.

съдия: